

Гео Милев

Сред тези сиви отчаяния...
Сантименталност

Сред тези сиви отчаяния
които кърмят мойта плът
с горчиви горестни познания
и с болни знаци на ласкание
прримамват бедния ми път
далеч към лабиринтни здания,
които стягат и душат
душата в каменни мълчания –

аз бих останал горд и твърд
към всяка смърт
– без състрадание!
и бих потърсил упование
в убийствения водовърт
на черни дяволски гадания
или
– останал без желания –
изпаднал бих за лишен път
в безплодни блудни разкаяния
затуй:
че вижда ме светът –
че пия ведрите сияния
на щедрата небесна твърд –
затуй:
че блазни ме гласът
на новолунните мечтания –

ако да нямах в своя път
на несъзнателни изгнания
едно последно обаяние:
Часът на Твоята Златна Плът.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11284>]